

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. An sicut mandans, ita etiam consentiens in homicidium injustum, vel illud approbans, seu ratum habens, incurrat irregulatitatem, & alias pœnas homicidi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

alijs postmodum fuerit omnino interfectus, modò sufficientem etiam causam mortis dederit, cum intentione prava eum occidendi, ita ut abstinere etiam debeat, tanquam irregularis, ab officio sacerdotali, etiamsi dubitet, an ex suo ictu, vel potius posterioris, mortuus fuerit vulneratus. Tertio qui cum intendat ex proposito occidere Titium, ex casu tamen occidit Caium, quamvis enim casuale sit hoc homicidium respectu personæ occisæ, voluit tamen occidens occidere hominem.

§. IV.

An mandans aliquem occidi fiat irregularis, aliisque penas homicidij incurrat.

Mandans occidi aliquem, etiamsi expressum mandatum non sit de occisione, sed tacitum tantum, sit irregularis, si mors ex tali mandato sequatur, & ordinariâ homicidij pœnâ puniri potest; quamvis enim causa physica mortis alterius hic non sit, est tamen causa moralis & quidem principalis: quin imò si mandatarius fines mandati excedat, occidendo v. g. eum, aut mutilando, quem alter verberari tantum mandavit, cum expressa intentione ne occidatur v. g. incurrit tamen mandans irregularitatem, si mors alterius vulnerati v. g. sequatur, & injusta fuerit vulneratio, quam mandavit. *c. l. qui 3. h. t. in 6.* cum mandando in culpa fuerit, & debuerit cogitare, hoc evenire posse, ut ait Pontifex *in cit. cap.* quam etiam incurrit mandans, si præter ipsius intentionem mandatarius occidatur, cum

Phirrig. Compend.

hoc præter intentionem mandantis esse quidem possit, non tamen præter prævisionem, tam periculoso casui exponendo mandatarius. Et quamvis si mors vel simpliciter non sequatur, vel non sequatur ex mandato hoc, vel revocatum fuerit mandatum tale, & hujus revocationis notitia ad mandatarium pervenerit, non incurrat ex homicidio irregularitas, cum rigor pœnarum hanc extensionem non permitrat, possunt tamen mandantes, præsertim si per Assassinos infideles homicidia committi mandant, de alijs pœnis à jure Canonico statutis sibi subinde timere juxta *c. Pro humani 1. h. t. in 6.*

§. V.

An sicut mandans, ita etiam consentiens in homicidium injustum, vel illud approbans, seu ratum habens, incurrat irregularitatem, & alias penas homicidij?

Consentiens in eadem alterius, aut ratam eam habens, postquam commissa illa fuit, sine ulla tamen cooperatione, & quæ nullo modo fit ex nomine consentientis, irregularitatem, aut alias pœnas homicidarum non incurrit, cum talis nullo modo sit causa influens in homicidium, qualis tamen esset (& consequenter irregularitatem, ac alias pœnas homicidarum incurreret) si consentiret in homicidium, ut ab alio quidem fieret, fieret tamen suo nomine, quo in casu causa moralis abique ulteriore mandato haberetur; & quamvis in casibus quibusdam ratio habitio mandato æquiparetur, in ordine tamen ad pœnam incurrit.

Ccc cc

curren.

custendam, causæ physicae, aut morali
impositam, non potest æquiparatio lo-
cum habere, cùm tanhabitus talis nul-
lo modo in delictum commissum in-
fluat.

§. VI.

*An consulens homicidium injustum
incurrat irregularitatem?*

SI homicidium committatur ex vi dati
consilij, in casu scilicet, quo qui con-
silium alterius audijt, non fuisset alte-
rum occisurus, vel certe non eâ celeri-
tate, aut crudelitate, &c. nisi consilium
tale datum fuisset, irregularis fit, casu
quo mors alterius subsequatur, uti sumi-
tur ex can. perniciosè 23. dist. 1. de peni-
tent. & can. Si quis 8. dist. 50. ac c. Sicut
dignum 6. §. Qui verum. & §. final. h. t.
quia talis est causa influens in tale homi-
cidium. Quòd si tamen consilium, quod
dedit consulens, revocet ante ejus exe-
cutionem, non ideo statim liber est ab
irregularitate, si mors illius, contra
quem consilium datum fuit, sequatur,
cùm influere possit etiam consilium re-
vocatam, & intellectus semel imbutus
aliquâ opinione, non faciliè ab illa dimo-
veatur, sed insuper debet consulens ad
evadendam irregularitatem conari ad
dissuadendum homicidium, ad quod
prius consilio suo juvit.

§. VII.

*An qui cooperatur ad homicidium
prestando opem, aut auxilium, sit
irregularis?*

SI auxilium, vel opem ferens sit
causa propinqua homicidij commissi,

vel directè ad illud cooperando, perve-
niendo, & infligendo vulnere v. g.
vel indirectè, detinendo v. g. eum,
qui occiditur, ne fugiat, vel comitatus
occisorem, & suâ presentia animan-
do, &c. irregularitatem incurrit, ut
ad mortem alterius verissimè, physica
moraliter cooperetur, uti colligitur
c. Sicut dignum 6. h. t. Si verò plura
occidendum aliquem concurrat, &
dicto modo opem ferendo cooperetur,
omnes sunt irregulares, sive ex con-
dicto & proposito aggressus aliquem
ad eum occidendum, sive subito, ut
v. g. occasione in unum aliquem in-
reixerint plures, sive scienter eum vulne-
raverit aliquis, sive ignoranter, sive vul-
nus lethale inflixerit, sive non lethale, &c.
quia omnes sunt velut una causa moralis
occisionis talis.

§. VIII.

*An non impediens homicidium,
cùm possit ac debeat, sit irregu-
laris?*

SI non impediens præcisè tenetur
charitate illud impedire, non ideo ir-
regularis in foro conscientie, nisi non
impediat ex odio interno, & delecto
mortis proximi, cùm in tali caso sit
causa injusta homicidij, nisi contra pe-
ccatitiam peccans. Si verò ex iustitia tenetur
impedire homicidium, & possit illud
sine gravi suo incommodo impedire,
tamen, & quidem voluntarie, impediens
irregularis est, si mora alterius sequatur,
cùm sit causa moralis injusti, respectu
ipsius, homicidij.